

დროშა

გამოდის ყოველ დღე ორშაბათს გარდა.

ფასი განცხადებისა: სტრიქონზე რვა ცხადება მიიღება ქართულს, რუსულს და სხვა ენებზე.

თუ საჭიროება მოითხოვს, რედაქცია გაანსწორებს და შეამოკლებს დასაბუთებულ გამოცხადებულ წერილებს. დაუბუთებელი წერილებს რედაქცია ვერ დაუბუნებს ავტორს.

ცალკე ნომერი «დროშებისა» ღირს 5 კაპეკი

«დროშების» რედაქცია — სიმონსონოვის ქუჩაზე, ნაზაროვის სახლში, 1-ლი კლასიკური გიმნაზიის უკან. ხელის მოწერა მიიღება თბილისში რედაქციაშივე, ქუთაისში, ჭილაძეების წიგნის მაღაზიაში. გარეშე მცნობურებთანთვის ადრესი: Вл. Тифлисъ, въ редакцію «Дрошба»

ფასი: წლით 9 მ., 11 თვით — 8 მ., 50 კ.; 10 თვით — 8 მ.; 9 თვით — 7 მ., 50 კ.; 8 თვით — 7 მან; 7 თვით — 6 მ.; 6 თვით — 5 მ.; 5 თვით — 4 მ., 50 კ.; 4 თვ. — 4 მ.; 3 თვ. — 3 მ.; 2 თვ. — 2 მ.; 1 თ. — 1 მ.

«იპირის» იანვრის წიგნის შინაარსი: I. არიელ ენაა ჯგუფი და ქართული ენა, ა. მირიანაშვილისა. II. საანდაზო ლექსები ამოკრებული «მეფეების ტყაოსნიდან», «ძილილა და მანიღამ» და «ბურა-მანიღამ» (შემდეგი). III. ლამით მზიანი ქვეყანა, ანუ შვეიცია და ნორვეგია. IV. ირაკლი და კობტა ბეღალი, ლექსი მ. ო. — ს. V. მანკიცხული, მოთხრობა ა. მოხმუბარიძისა. VI. ბიბლიოგრაფია (სანიმუშო ნომერი «ნაბათისა»). VII. შანაური მიმოხილვის მაგიერი. VIII. მანკხადებანი.

ბავშვის შესყიდვის წესი.

თბილისი, 10 თებერვალი. მღებკაცობა შეუღლა «ნადელების» შესყიდვას. «ნადელების» შესყიდვას იმერეთში საკმაოდ წინ-წასულია და მართლ-სახეთში მხოლოდ ესლა იწყება. შექველია, რომ როდესაც ეს საქმე სრულიად გათავდება, მებატონე

«დროშების» ქელტონი, 10 თებერვალი.

შურის - მამიბავალი
(რომანი გ. ჰიუგოსი)
(თარგმანი)

I

სასაფლაოზე

ქლიშის გზაზე, რომელიც მონმარტის მთებთან შედის პარიზში, მოდიოდა ერთი მატანტალი. მისი გრძელი აშვებიანი შლიაბა, რომელსაც დიდი ხანია დაჰკარგავდა თვისი შვიდი ფერი და მრგვალი ფორმა, მიადევნდა იალქანს, დაგლეჯილს ქარიშხლისაგან. მხრებზე გადადებული ჰქონდა რაღაც სალოფის მინაგვარი, რომელიც მისი მოძრაობის გამო დელოდა, როგორც ტყვიით დახვრებული და დრიებისაგან დაქინძლული დროშა. შეხები ტყავის ნაგლეჯებში ჰქონდა გახვეული და თოკებით შეკრული, ხელში ეჭირა ჯიბი და ბეჭებზე წამოკიდებული ჰქონდა რაღაც ჭუჭყიანი პარკი.

მა თვით სიღარიბე იყო. მოდიოდა თვით სიღატაკე. შიმშილი და სიცივე მისი ღვიძლიანი ძმანი იყვნენ. სა მისთვის არ არსებობდა. როგორც ცხარე მზე, ისე ნიაღვარი — მისი მტერი იყო. მკათათვის სიცივე და იანვრის სიცივე ერთგვარად სტანჯავდნენ ამ უბედურს. ბუნებას არ უყვარს სიღარიბე; იგიც აგრეთვე უწყალოდ სდევნის მას, როგორც ხალხი. მამოჩენილმა ფილოსოფოსმა მალტუსმა სრულის სასო-წარკვეთილებით და უიმედობით წარმოსთქვა: «ლარიბებს ბუნების მეჯლისში არა აქვთ ადგილი.»

ამ ჩვენს მატანტალს, თუმცა თავის დღეში არ წაეკითხნა მალტუსის

ნეთა და გლეხთა შორის მოსპობა ერთი უმთავრესი მიზეზი უკმაყოფილებისა და გლეხ-კაცის, რაკი სრულ მესაკუთრედ შეიქნება, თავის თავის ყადრსა და მნიშვნელობასაც შეიგნებს.

მაგრამ ჩვენ იმიტომ კი არ დავიწყეთ ლაპარაკი, რომ «ნადელების» შესყიდვის საჩვენებლობაზედ გავგეშართა საუბარი. ეს უჩვენოდაც ყველასათვის თვალ-საჩინოა. ჩვენ გინდოდა მხოლოდ გავგეხსენებინა მკითხველებსათვის, რომ დღეს იქნება, თუ ხვალე, «ნადელები» აღარ ეყოფა გლეხ-კაცობას და სხვა გზა უნდა მოიხაზოს, რომ მისი, საჭიროება შეძლებისამებრ დაკმაყოფილდეს. თავად ესლაც ხალხი ზოგიერთ სალაგას ისე გამარჯვლდა, რომ კანონიერი ათი დღის «ნადელი» რამდენსამე ნაწილად არის გაყოფილი, და როგორ გაუფა ეს «ნადელის» ნაკუწი მთელს კომლს, — ეს ადვილად გასაგებია.

მაშ ისევ, ადრე თუ გვიან, გლეხ-კაცობამ იმ მამულეს უნდა მიმარ-

თხვებდა, მაგრამ ეტყობოდა — თავის-თავზედ გამოეცადა, რომ იგი მიწვეული არ არის ბუნების უხვს მეჯლისში. მაინცა და მაინც იგი მხნედ უახლოვდებოდა საქვეყნო მეჯლისის შუა-გულს, თილისმის ქალაქს, სადაც მრავალნი სარდნაბაღნი ყელთამდინ ოქროში არიან, როდესაც მათ გვერდით შიმშილით და სიცივით ათასობით ხალხი იხრცება. ჩვენი მატანტალი მხნედ მიდიოდა. მათ ნაირად აბიჯებდა ფეხებს, თითქოს ლოკომოტივის თვლის ხიდები ყოფილიყვნენ. ეს კაცი მხოლოდ ძვლები და ტყავი იყო. მისი ნაცრის ფერი თვალვებდგან სცივოდნენ ნაპერწკალინი. ეს ნაპერწკლები სიყვარულისა არ იყვნენ. არამ თვალვები ჰქონდა ანთებული სიბოროტის და სიმძულვარის ცეცხლით.

მას ყოველივე სძულდა...

ზიზღით უტყუროდა იგი გავლილ-გამომვლელ ეკიპაჟებს, და ციხის ღიმრით შექუყრებდა მგზავრებს, ყურადღებას არ აქცევდა ხმაურობას, ლაპარაკს, ამაოებას დიდის ქალაქისას, რომელშიაც, როგორც უძირო უფსკრულში, იღუპება სულ, რაც კი რამ იქ ვარდება.

როდესაც მიუახლოვდა იმ კუთხეს, სადაც ორი ქუჩა — კლიში და სანტუანი — ერთად იყრებიან, მატანტალი შედგა და ყურადღებით მიხედ-მოიხედდა აქეთ-იქით, თითქოს ჰფეჭობდა — საიდ მხარებზედ წასულიყო. ცხადი იყო, იგი რაღასაც იგონებდა. უფრო ადვილი იქნებოდა ეკითხნა ერთ-ერთ გამვლელისათვის გზა, საითაც უნდოდა მას წასვლა; მაგრამ მატანტალამ ეს არ იწოდოდა, მას თვის მესხიერების იმედი ჰქონდა. მართლაც, რაღაც ფეჭრმა გაუჩინა მას დაღაღულ თაფში და განაგრძო გზა. ბაიარა თუ არა რამდენიმე ნაბიჯი კლიშის ქუჩაზედ, მცვიდა მატანტალის ბუღვარზედ, შე-

თოს, რომელიც «ნადელ» გარეთ არიან, და ურომლოთაც ის ვერ გასძლებს. დიდი მამულის პატრონიც დროთა ბრუნვისა გამო იძულებული იქნებინა გლეხ-კაცობას მიჰყიდონ თავიანთ დანაკუწებული მამული, რადგან გლეხ-კაცსათვის ისინი მამულს თავის დღეში ვერ მოიხმარებენ და ნაღდ ფულს არჩევენ წვირლ წვირლად ჩანახობითა და ნახევარ კობობით დაღლების აკრეფას.

ეს ყველა ასეა, მაგრამ მამულის შესყიდვის ძნელი წესის გამო დღემდის გლეხ-კაცობა ვერ ახერხებს ამ საქმეს, ფრიად სასარგებლოს მისთვისაც და ქვეყნისთვისაც. შეძლებისაგან გლეხს, რომელსაც მთელი სოფელი ხელში უჭირავს, არაფერი გაუჭირდება. ის ყველას კარგად იცნობს: მამასახლისსაც, პრისტავსაც, მოსამართლესაც, ადვოკატსაც, უმცროსს ნოტარიუსსაც და უფროსსაც. ის ყველაფერს მოახერხებს, და რაც უფრო გაძნელებული წესი იქნება, მით უმჯობესია, მით უფრო სხვების ჭირი

უხვია ვიწრო ქუჩას, რომელიც მონმარტის სასაფლაოს კარებთან მიდის.

პარკები ღია დახვდა. რამდენიმე კაცი გამოდიოდა სასაფლაოდგან და რამდენიმე შედიოდა. მატანტალი ჩაერია უკანასკნელებში და მათთან ერთად შევიდა მკვდრების ჩუმ სამეფოში.

ამ სასაფლაოზედ ის იყო, როგორც თავის საკუთარ სახლში, იცნობდა ამ სასაფლაოს ისე, როგორც თავის საკუთარ ჯიბეს. აქ მან გასწია დაუფიქრებლად და ხეივანებში ჩაიარა; ხან მარჯვენა შეუხვია და ხან მარცხნივ, ვიდრე არ მივიდა იქამდინ, სადაც უფრო ღარიბ ხალხს მარხვენ. ზადადგა რამდენიმე ნაბიჯი და მივიდა იმ საფლავთან, რომლის გულსათვისაცა მოვიდა აქ. საფლავზედ იჯდა ერთი ყმაწვილი სალდათი. მატანტალი მას წინ დაუდგა.

— ძმობილო, — უთხრა მან: ცუდად არ იხამ, რომ მაგ საფლავის ქვიდამ ადგი და ჯანდაბას დაიკარგო! სალდათი არა ფეჭრებდა ადგომას; ცივად შეხვდა ამ ჭუჭყიანს და დაძინდის უცნობს.

— თუ შენ ყრუ ხარ, ძმობილო, განაგრძო მატანტალამ: მაშინ მე შემიძლიან გაგიგრილო ეგ შენი ყურები ისე, რომ შეგაძინო მთელი პარიზის ეკლესიების ზარების რეკვა, — და დასაბუთებლად თავისი სიტყვებისა, მატანტალამ გაშალა თავის ძარღვიანი მკლავი, რომლის მუშტიც ჰგვანდა უროს. სალდათი ადგა.

— შენი საფლავია, განა? ჰკითხა მან დამხედვით.

— მე მიყენია ეს, მაგრამ ჩემი კი არ არის, თუმცა რაც უიგ მდებარებს, ყველაზედ უძვირფასესია ჩემთვის, — უპასუხა დაღვრებით მატანტალამ.

სალდათი გაუჩინდა, ადგა და გადაჯდა სხვა მანლობელ საფლავის ქვაზედ. მატანტალამ დაიჩქარა საფლავის წინ და რამდენიმე ხანი უძრავად დასცქე-

მისთვის სასარგებლო შეიქმნება და სხვების მამულს უფრო ადვილად დაისაკუთრებს. მაგრამ უმეტესი ნაწილი გლეხ-კაცობისა ამ წესის წყალობით მოკლებულია საშუალებას მამულის ყიდვისას. მოაგროვებს გლეხ-კაცი, რის წვალებითა და ვაი-ვაგლახით, ხუთიოდ-ექვსს თუმანს, უნდა ერთი დღიური მიწა მიიღოს შეიძინოს, რომ ყოველ წელიწადს მოსახნავ მამულის ძებნასა და ლალის აკრეფაზედ დავიდარაბას ორი და სამი კვირა არ მოუნდეს, მაგრამ დარწმუნებულია, რომ ამ ხუთ-ექვსს თუმანს ხუთი-ექვსი თუმანი კიდევ სხვა უნდა, რომ თავის სახელზე კანონიერად დაამტკიცებინოს და მიმყიდველს «ხელ-მოსაჭიდებელი გარემოება» არა დაუტოვოს-რა. მაი ამ გვარად პირველი ხუთი-ექვსი თუმანიც ხელში შემოხნარდება და გლეხ-კაცი ისევ ისე უმამულო რჩება, როგორც წინა დიო.

მთავრობასაც უფრძენია ესეთი არასაკეთილო წესი და, როგორც გაზეთები გვატყობინებენ, მიუნდია სა-

როდა ქვა, რომელზედაც იყო წარწერილი შემდეგი სიტყვები: «აქ მდებარებს გვამი ტერეზა ურბანისა. 1862».

ლოცულობდა მატანტალი, ფეჭრობდა, თუ იგონებდა წარსულს? მინ იცის? არის წამები, როდესაც კაცს არ ძალუძს, მისცეს ანგარიში თავის საიდუმლო და რთულ აზრებს და გრძობასს პრიან წამები, ოდეს სულ, რაც კი რამ არის ადამიანში ცოცხალი, მისი აზრნი, მისნი გრძობანი, მისი წარსული და აწმყო, უცნაური ოცნებანი და იმედნი მომავლისა იყრებიან ერთ წერტილზედ და ამ წერტილში მთანთქება მთელი მისი არსება. იმ წამში კაცი იკარგება და რჩება მხოლოდ მისი ცოცხალი გვამი. ბაიარა რამდენიმე წამში, მატანტალი წამოდგა ფეხზედ, გაიქნია თავი, თითქოს მსურსო გაჰფანტოს ფეჭრები, შეხვდა სალდათს, რომელიც ისევ დამხედვებული იჯდა მანლობელ საფლავის ქვაზედ.

— მის ელი, ძმობილო? — ჰკითხა მატანტალამ.

სალდათმა აიღო მალა თაფი და ქუდი გაისწორა.

— მე მოგსულეარ აქ საქმისთვის, — უთხრა მან, — და საქმე კი ჩემთან არ მოდის.

— აი აი განა საფრანგეთში კიდევ არის საქმეები?

— როდის არ ყოფილა, რომ ეხლა არ იყოს?

— მინ არის აწ საფრანგეთის წინამძღომელი? — მაკვირვებულმა სალდათმა შეხვდა.

— შენ, ძმობილო, მთავრიდამ ხომ არ ჩამოვარდნილხარ?

— თითქმის რომ მთავრიდამ. მე ვიყავ ქვეყნის მეორე ნახევარ ბურთზე, თუ მართლა ბურთის მსგავსია დედა-მიწა.

— მას! გეტყობა შორს ყოფილხარ, რომ ეგრე გაწვილილხარ გზაზედ, — უთხრა სალდათმა ღიმრით.

მოქალაქე კანონების გადასინჯავ კომისიისათვის, რაც შეიძლება, მალე შეიშუშავოს წესი მამულის გადაცემ-გადმოცემისა ყიდვით, და კიდევ ის, თუ რა ცვლილება შეიძლება შემოღებულ იქნას ამ წესშია, რომ გლეხ-კაცებს «ნადელების» შესყიდვა გაუადვილდეთ. მგონებთ, ნაკლებად საჭირო არ იქნება, რომ ხსენებულმა კომისიამ მიქციოს ყურადღება არა მარტო «ნადელების» შესყიდვას, არამედ, მაგალითად, იმ მამულების შესყიდვასაც, რომელთა ფასი გადაწყვეტილ ფასს არ აღემატება. ამით შეუძლებელ გლეხობასაც გაეხსნება ბედი და მიეცემა გზა თავის-საყოფი მამულის შექმნისა.

მოქალაქე კანონების გადასინჯავ კომისიისათვის, რაც შეიძლება, მალე შეიშუშავოს წესი მამულის გადაცემ-გადმოცემისა ყიდვით, და კიდევ ის, თუ რა ცვლილება შეიძლება შემოღებულ იქნას ამ წესშია, რომ გლეხ-კაცებს «ნადელების» შესყიდვა გაუადვილდეთ. მგონებთ, ნაკლებად საჭირო არ იქნება, რომ ხსენებულმა კომისიამ მიქციოს ყურადღება არა მარტო «ნადელების» შესყიდვას, არამედ, მაგალითად, იმ მამულების შესყიდვასაც, რომელთა ფასი გადაწყვეტილ ფასს არ აღემატება. ამით შეუძლებელ გლეხობასაც გაეხსნება ბედი და მიეცემა გზა თავის-საყოფი მამულის შექმნისა.

შინაური მართობა

ჩვენის გაზეთის შინაური მართობის ამას წინადა მოხსენებული იყო, რომ ობოლისში გახსნილი მუსიკალური განყოფილების დირექტორებად არიან ბბ. მიხანდარი, სავანელი და ალიხანოვი. ჩვენ გვთხოვენ დაუშვით, რომ ამ სამს პირს გარდა ხსენებული განყოფილების დირექტორებად არიან აგრეთვე ის. ივ. შითოევი და ა. ს. შორღანი. ამას გარდა, ჩვენ მოგვივიდა ანგარიში ამ

განყოფილებისა 1882—1883 წლისა, რომლიდანაც სჩანს, რომ ობოლისის მუსიკის სკოლაში ამ წლების განმავლობაში სწავლობდა 159 მოწაფე; მათ შორის 39 ვაჟია და 120 ქალი. ჟორტებიანობედ სწავლობდა ამათში 126 მოწაფე და სხვანი სხვა საკრებებზედ.

ნემეცური ჟურნალის «სუსლანდის» უკანასკნელ ნომერში (№ 4, 28 იანვრისა) დაბეჭდილია სამხურო და ქართული ანდაზები ბ. ზვიდლიცისაგან ნათარგმნი. ამ რვეულში ქართული ანდაზების რიცხვი ასრეა და მართალი უნდა ვთქვათ, რომ ნათარგმნი ძალიან სუსტად არის და ნემეცები ამ თარგმანიდამ კარგ აზრს ვერ შეადგენენ ჩვენის ანდაზების და ენის სიმბავილებზე. მაგ., ყველასაგან ცნობილი თქმულობა: «ათასად გვარი დაფასდა, ათი ათასად ზდილობა» და სხვ. ბ. ზვიდლიც ასე აქვს გადათარგმნილი «ათას მანეთად გვარი დაფასდა, ორი ათას მანეთად ზდილობა და სხვ. თითქო გვარი ან ზდილობა სავაჭრო სავაჭრი იყოს და მანათობით იზომებოდეს მათი ღირებულება.

ჩვენ გვთხოვენ გამოვაცხადოთ შემდეგი: «გუშინწინ, 8 თებერვალს,

დილა აღრიან შექვიფიანებული გამოძახდა მრეწის მოედანზედ «გორდოვოი № 119» და წესიერების დასაცველად თავის მათრახს ნება მისცა იქ შეგროვილ გლეხების ზურგზედ გათამაშ-გამოთამაშებისა. ბოლოს ერთ ძეგველ კაცს აუტყდა, ურემი იქით წააყენო და ისე დაუფორიაქა საქონელი, რომ ამ კაცს ერთი ხარი წაექცა კიდევ და ფეხიც მოიტეხა. საბრალო გლეხმა დაელოხელი ფეხ-მეტეხილს ხარსა და ტირილით შინ წაიღო, თავ-წასული «გორდოვოი» პოლიციაში წაიყენეს, მაგრამ არ ვიცით, რითი დაბოლოვდა ეს საქმე.

იქნება ამ დილას «გორდოვოი» დუქნებში მირთმეული არყისაგან შექვიფიანებულიყო, მაგრამ ძეგველი კაცის ხარისა რა ბრალია!

მკითხველებს ეხსომებათ ჩვენს გაზეთში დაბეჭდილი ტელეგრაფიდან, რომ ამას წინადა ამტრახანის მახლობლად ყინული მოსწყდა ნაპირიდან და ზღვაში შეიტანა 150 მეთევზე. ამ უბედურობის შესახებ ეხლა «ბაქოს შუკებში» ვკითხულობთ, რომ ამტრახანის გუბერნიის მმართველს ეს ამბავი მაშინათვე უცნობებია ბაქოს გუბერნატორისთვის და უთხოვია ხსენებული მეთევზების დაღუპვისაგან დახსნა. გუბერნატორსაც თავის მხრივ

უთხოვია ძასპის ზღვის ფლოტის კომანდირისთვის, მაგრამ ამ უკანასკნელს სხვა-და-სხვა მიზეზების გამო შესაძლოდ არ დაუნახავს მათი მიშველება მაშინ, როდესაც მთელი ფლოტი უქმად სდგას თურმე ზღვაში.

იმერეთილამ გვეწერენ, რომ დაბახარის მახლობლად ერთი ოჯახობა სრულიად «გაპირუტყვებულია»: დაუკარგავს ყოველივე კაწიერი საზოგადოებასთან და ნადირსავეთ გაკალკეებული სცხოვრობს. სჭამს, რაც მოხვდება, სძინავს, სადაც მოხვდება და ნათესავობის გრძობა აღარ იცის, რა არის. ბოლოაჩინი და მამასახლისი ბევრს ეცადენ ჩაგონებინათ რამე, მაგრამ მათ ახლოც არ კი მიიკარეს.

ზურიილამ გვეწერენ: «სამი წელიწადია მას აქეთ, რაც ზომა იყო მიღებული შესახებ გზების გაკეთებისა გურიაში, და ამ საქმისათვის განსვენებული მახრის უფროსის თანაშემწე ა. ნ.—ძე ძლიერ ცდილობდა. მხლა მზურგეთში კი შეაკეთეს ცოტაოდნად ბოგირები და გზები, რაიცა შეეხება სოფლის გზებს, ძველი გაკეთებულიც წახდა, თორემ ახალზედ ნულარას ვიტყვი. შოგელი წოდების პირი ამ საქმეს შემწეობას გაუწყვეს, მხოლოდ აღმინისტრა-

— მართალია, შორი გზა არის, მაგრამ მე გზით არა ვარ დატანჯული და თუ დატანჯული ვარ უფრო სავა მიზეზისაგან... მაგრამ ამ ლაპარაკს თავი დავანებოთ და მითხარ: ვინ არის აწ საფრანგეთის წინამძღოლი?

— იმპერატორი.
— რა ჰქვია მას?
— სალდათმა შეხედა მატანტალას, როგორც გიჟს.
— ნაპოლეონ III.—უთხრა მან უნებლიედ.

— კიდევ ის—წამოიძახა მატანტალამ ცოცხლად.— მჰი ღიღი ხანია, რაც ის ბატონობს, აწ დრო არის ბოლო მოეღოს. მაშ მე არ დამიგვიანია, კიდევ მოვასწრობ... ბუტბუტებდა იგი თავისთვის.

შერე, ცოტა სიჩუმის შემდეგ, ხელი დაჰკრა სალდათს მხარზედ.
— ძმობილო! შენ კარგ ბიჭს ჰგეხარ და უნდა გიყვარდეს იმპერატორი, არა?

სალდათმა გაანძრია მხრები, რად უნდა მიყვარდეს?—ჰკითხა იმან.

— მინდა იმით, რომ კარგად გაცმევს და კარგად გაქმევს. მე როგორც მხედავ, მას არ ეფმასხურები და იმითაც დაძინილი და მშვიერი ვარ.

— მე მაქმევს და მაცმევს საფრანგეთი,—სთქვა სალდათმა.

— აი, ყოჩაღ! მაშ ჩემთან წამო, ერთი ბოთლი ღვინო დაელოთ ერთად საფრანგეთის სადღეგრძელოდ. აქ, ახლოს, არის დუქანი, რომლის ბატონი ჩემი ძველი მეგობარია. მინდა გავიგო მიცნობს, თუ არა. მაშ წავედეთ; მე როგორც ვხედავ, შენი საქმე აქ აღარ მოვა.

— ჰა! ეხლა გვიანდა არის. წავედეთ. თუმცა შენ ძრიელ შეძინილი ხარ, მაგრამ გხედავ არ უნდა იყვე ბოროტი კაცი და მეც იმით

მზადა ვარ დავლიო შენთან ერთი-ორი სტაქანი ღვინო,—უბასუხა სალდათმა და ზარმაცად ადგა.

— იმპერატორის სადღეგრძელო, განა?

— ძრიელის და თავისუფალის საფრანგეთისა,—უბასუხა სალდათმა. მატანტალამ მწარედ გაიცინა.

ღმერთმა ბევრი შენისთანა ყმაწვილები მისცეს საფრანგეთს,—სთქვა მან და დაარტყა სალდათს მხარზედ ხელი.

II

დუქანში

ბამოვიდენ სასაფლაოდან; თეთრს მიედანზედ მატანტალამ შეუხვია ბრუნდე ქუჩის ლეკოს; იქიდან შეუხვია შიარდენის ქუჩას, რომელაც შეუხვევს ერთ ვიწრო ქუჩას, უცნარი სახელისას: «ორთა ძმათა». ამ მივარდნილ ვიწრო ქუჩაში, სცხოვრობს ხალხი, რომელსაც მომეტებულინაწილი პარიყელებისა არც იცნობს; არც აგრეთვე აქაური მცხოვრებლები იცნობენ ბუღლარებს და მლისეს მინდერებს. ამ ქუჩაში ერთ ჭუჭყიან სახლზე იყო მიკრული ექსტის ნაგლეჯი, რომელზედაც თხა იყო გამოხატული. მატანტალა ამ სახლის წინ შედგა.

— აი, რა, ძმობილო! უთხრა მან თვის თანამგზავს: ამ დუქნის ბატონი ჩემი ძველი მეგობარია. მას აქ უწოდებენ მამა შეროვას. ჩვენ დიდი ხანია, ერთმანეთი არ გვიანახავს და არ ვიცო, ცოცხალია, თუ არა; თუ ცოცხალია—ნეტა, მიცნობს, მეტადრე ამ ტანისამოსში.

— ღიან, თქვენ ბრწყინვალე ტანისამოსით,—შენიშნა სალდათმა.

— მეც მაგას ვამბობ. მაშ, როდესაც შევიდეთ, ჩუმიად დავსხდეთ მოვიკითხოთ ერთი ბოთლი ღვინო და

ვისაუბროთ, მანახე—მიცნობს, თუ არა კეთილი შეროვი. თუ ვერ მიცნო, მაშინ მე თითონ გამოვემცნაურები. აბა, შევიდეთ.

ახალი მეგობრები შევიდენ დუქანში და ისე მოიქცენ, როგორც მატანტალამ არჩია. დუქნის ბატონი—სუქანი ბერი-კაცი, თეთრის ფართუკითხულობდა გაზეთს. სტუმრებს არც კი შეხედა. მოსამსახურე ქალმა მოუტანა მათ ერთი ბოთლი ღვინო ოფთის ფასისა და ზიზღით შეხედა ჭუჭყიანს და დაძინილს მატანტალას.

— შული მიბოძეთ,—უთხრა გოგომ.

— გეშინიან განა, რომ გაუსწორებელნი არ გავიპარნეთ? ჰკითხა მატანტალამ.

— ჩვენ ასეთი წესდება გვაქვს,—უბასუხა გოგომ მოკრძალებით.

— ღიდი ხანია, რაც ეგ წესდება შემოიღეთ? უწინ ანგარიშს წასვლის დროს მოსთხოვდენ ხოლმე სტუმრებს. თხოვნა საჭირო არც კი იყო, რადგან ყველა თითონვე უსწორდებოდა.

— მიბოძეთ ფული, რა დროს ლაპარაკია! აჩქარებით გაუმეორა გოგომ. მატანტალამ გაიცინა.

— აჰა! აჰა! უთხრა მან, აღარ მსურს შენი წესდება. მე მესმის, ჩემი მორთულობა არ არის სანდო. მაგრამ... იძულებული ვარ ესე მეცვას. აი, სულჯან, მიიღე ხუთი ზრანკი წინათვე, რადგან ამ ერთ ბოთლს გარდა კიდევ დავლევთ. იმედი მაქვს აწ დამშვიდებული იქნები.

გოგომ გამოართო ფული და გადასცა დუქნის ბატონს, რომელიც უცქეროდა უცნაურს სტუმარს.

— ჰე,—მიუბრუნდა მატანტალა სალდათს: თუ სულ ყველა ასეა გამოცვლილი პარიყში, როგორც ეს ბებერი თხა, მე არ შემშურდება თქვენი მდგომარეობა, პარიყელებო!

— ღიდი ხანია, რაც თქვენ აქ არ ყოფილხართ? ჰკითხა სალდათმა და შესვა ღვინო.

— ღიდი ხანია, მას აქეთ, რაც ბაზენი ჩაჯდა ხომალდებში და გასწია ჯარებით მეკსიკისაკენ.

— თქვენ მის ჯართან ერთად იყავით?

— არა, მე მის ჯართან არა ვყოფილვარ, მე თვით მის ჯარში ვიყავ. მისი ჯარი შესდგებოდა რამდენიმე ათასი ჩემისთანა სულელებისაგან.

— მჰ, ჰა! კარგათ აქებთ თქვენს ამხანაგებს!

— მე მათი არ მეშინიან, რადგან იგინი თვითონვე დაამტკიცებენ ჩემს სიტყვებს.

— თქვენ ბაზენთან ერთად დაბრუნდით, განა?

— არა, ძმობილო! ბაზენმა არ გამზადა ღირსი თავისთან წამოვეყვანე, რადგან მხარში ტყვია მიჯდა, რომლის ამოღება ჩვენმა ექიმებმა ვერ შესძლეს. მაშინ წარჩინებულმა მარშალმა არჩია ჩემი მექსიკაში დატოვება, რომ მე თითონ მეზრუნვა ჩემს ავადმყოფობაზე. როგორც მოვიქცე, ხომ მხედავ. იმედი მაქვს, აწ ცოცხალი იყოს ის წარჩინებული დამმარსებელი იმპერიისა, არა?

— ისე ცოცხალია, რომ უკეთესად აღარ შეიძლება.

— საფრანგეთის წინამძღოლიც ხომ ცოცხალი არის?

— ია უკეთესს კეთილ-ცხოვრებაშია.

— მაშ დავლიოთ მისი სადღეგრძელო! იცოცხლოს, როგორც დამხელომა კატამ.

მატანტალას სიტყვებზე, მეორე სტოლთან წამოდგა ერთი მოსული კაცი, აიღო მალა სტაქანი, შეხედა მატანტალას და დაიძახა.
— ღმერთმა გაუშარჯოს იმპერატორს ნაპოლეონ მესამეს!

ბათუმი. 1 იანვრიდან 5 თებერვლამდე მოვიდა ბათუმში 50 რუსისა და 123 უცხო ქვეყნის გემი; გავიდა 52 გემი, ეხლა ნავთსადგურში 176 გემია; უფრო გეროსინით დატვირთული.

განსვალაგანი

ბაიანი არჩენს მშობიარებს, დიქტერიტით ავადმყოფებს და აგრეთვე მუწუგინებს უებარი მალამოთი. ადრესი: შატარა წყლის ქუჩა, სახლი № 7. (7-1)

ამერიკელი კაილის შიში

ლოქტორი ვოლტარი

ბოლოვინის პროსპექტზე, შიოყვის სახლებში, ერთი მისავალი მესტლის ფოტოგრაფიიდგან. იღებს პაციენტებს ხელოვნური კბილების ჩასასმელად, ამერიკულს სისტემასზე, როგორც მთელი ყბებისას, აგრეთვე ცალ-ცალკე კბილებისას, რომელიც არაუარით არ განიჩივებან ნამდვილისაგან და რომლებიც სრულიად თავისუფლად შეიძლება საქმლის ღეკვა. ვარჩენ კბილის ტკივილებს ჩემგან გამოგონილის საშუალებებით და უუკეთეს კბილებს პრაქტიკაში ცნობილ პლომებს, მაქვს კბილის ელექსირი, რომელიც ამკურებს ღრძილებს, კბილებს და ცუდს სუნსა სპობს პირში, კბილების პარაზოკი, რომელიც ათეთრებს და ასუფთავებს კბილებს; ეს საშუალებანი მოწონებულნი არიან მედიცინური დეპარტამენტისაგან და მათი ხმარების ნებაც მაქვს ამავე დეპარტამენტისაგან. ვიღებ პაციენტებს დილის 10 საათიდან საღამოს 6 საათამდე. მთხმბათობით და შაბათობით ვიღებ ღარიბთ უფასოდ დილის 9 საათიდან 11 საათამდე. (5-4)

ინგლისური ჩინის კრავოტები

ერთის საწოლი 7 მანეთიდან და ორის საწოლი 14 მანეთიდან, მათი ლეიბები, ზღვის ბაღასით გატანილი 5-დან 8 მანეთამდე. კიდევ შემდეგი ნივთები იყიდება 25%-ით უფრო იაფად, ვიდრე სხვაგან სადმე: ბრიტანის მუტლის ნივთები, ჩაიდნები, საკარბაქო, საშაქრე, ჩაისა და სტოლის ვოკლები ჩანგლებითა, ფადოსი, დასადგმელი, პირისბანი, სტაქნები, სუფოვინგი, საწვავი, სკები, რიუგები, გრაფინგები, საქაშური თეფები, ბლუდები, სასალათოები, ტაშ-

ტები, სარძევეები, სამარლები, კარმინის საფხეები, უნაგირები კაცისა და ქალისა, ალვირები, სლისტები, ტანისამოსის დასავიდელები, საბალო მკურნალები, ვაქსები, უთოები, წისკვილები, სურსები, ქელები, გლიტები, ინგლისის თოფები და რევოლვერები, ზიუები, წარიადები, ვაშლიულები, ხაფანგები, ნახები, ვატერპრუქები, საბნები, ჩულები, წინდები, სუფრები, საღებავებისათვის რგოლები, ემალიანი ჭურჭელი, მურაბები, გამფეტები, ზიულები, სოუსები, ზღვის ბაღასი, დამიკიტონები და სხ. ინგლისურს მალაზიებში №№ 156, 157, 158, 159 და 160. ამ ნომრებს უფრადლება მიატყეოთ (100-58)

აუკიონი

უაგათოგით 25 თაგარკლიდამ 1884 წ. აგირ კავკასიის საზოგადოებრივი მგზუნველოგის პრიპაზუი განსანილად ვარცხლუღთა, ოკროუღთა და კვირვას ნივთთა, რომელთაც ვადა გაუვიღათ აკრილიდგან 1 ივნისამდე (3-1)

ინგლისის ვალაზია

Table with 2 columns: 'შეადართ ჩვენი ჩაი' and 'მოსკოვის ჩაის'. Rows list various coffee types and prices like 1 2. 10, 1 2. 40, etc.

იქვე ისუიდება სხვა საქონელიც: თოფები, რევოლვერები, გრაგოტები, ჭურჭელი, ჩაიდნები, გასადებები, დაწები, გოგზები, ტაშტები, გაღები, ქაღალდი, მოგოლადი, კაკაო განფეტები, მურაბები, მაგნეზია, უნაგირები, გლეხგა, წინდები-კაცის და ქალის, ხელ-სასოცები, მაკინტოშინ კალენგორი-სუფეგელაფური 25-დან 50 პრეტენტით უფრო იაფად, ვიდრე სხვა რომელსაჲე მადაზაში. ვინც ქაღაქს გარედა 25 მანეთიდან 1,000 მანეთამდე საქონელს გამოიწვრს, გასაგზავნს არაფერს არ იხდას. (100-79)

პ. ნულუპიის სტამბა

ქეთაისში დაბეჭდა და გამოვიდა ქართული «ქველის კალენდარი», სადაც არის სომხური დღესასწაულების ცნობები და ისტორიული შემთხვევები. ფასი სამი აბაზი ას-ასობით შეიდეგლებს წესიერი მატევი. ისეილება «ვეფხისტყაოსანი» შ. რუსთველის თხზულება სურათით, ათი მხური, უსურათოდ შეიდე მხური ას-ასობით შეიდეგლებს წესიერი მატევი. (30-25)

სტამბა

ვათიიამ ივ. ხელაქისა.

თბილისში, ღორის-მელიქოვის ქუჩ. ჭაშუეთის კვლესიის შენობაში. იღებს უოველ გვარ სასტამბო საქმეებს საბეჭდავად: გაზეთებს, ქურნალებს, წიგნებს, ბროშურებს, აგრეთვე უოველ-გვარ ბლანკებს სჩოტებს, განცხადებებს, აფიშებს, პირობაებს, და სხვ. სისუფთავეზე და აღნიშნულ დროზე საქმის შესრულებაზე სტამბა პირობას აძლევთ საქმის მომტანთ. სტამბა გისრულობს გორრეტურის გასწორებას და ბროშურების გაკეთებას, უკეთე ზავაზის მომცემნი ისურვებენ. მსურველთ ვთხოვთ ამ ადრესით მომმართოთ. თიფლის, ტიპოგრაფია ეფიმია ივ. ხელაძე. (100-29)

ОБЪ ИЗДАНИИ ВЪ 1884 ГОДА ЖУРНАЛА „ЮРИДИЧЕСКОЕ ОБОЗРѢНІЕ“ (годъ четвертый)

Журналъ, какъ и прежде, будетъ выходить по четвергамъ, въ размѣрѣ отъ 1 до 2 печатныхъ листовъ, по слѣдующей программѣ: I. Статьи по всемъ вопросамъ, вытекающимъ изъ теории права и судопроизводства.—II. Перевенъ, изложеніе и обсужденіе важнѣйшихъ распоряженій и узаконеній правительства.—III. Судебная хроника: а) отчеты о заведеніяхъ въ судахъ, преимущественно Кавказскаго края, и б) особенно интересныя рѣшенія Кавказскихъ гражданскихъ судовъ по вопросамъ права и судопроизводства, вызваннымъ мѣстными особенностями края.—IV. Корреспонденціи юридическаго содержанія.—V. Краткіе отчеты о новыхъ книгахъ юридическаго содержанія (Обзоръ юридической печати и библиографія).—VI. Смѣсь (разныя извѣстія). Случаи изъ судебной жизни и практики.—VII. Тезисы кассационныхъ рѣшеній: а) кассационныхъ департаментовъ сената, и б) Тифлисской судебной палаты.—VIII. Извлеченіе изъ приказовъ о важнѣйшихъ назначеніяхъ по вѣдомству юстиціи.—IX. Судебный указатель. Резолюціи Тифлисской судебной палаты по дѣламъ апелляционнымъ и кассационнымъ.—X. Объявленія—казенныя и частныя.

При всей трудности изданія юридическаго органа на далекой окраинѣ Россіи, необходимость и полезность такого органа на Кавказѣ доказывается вступленіемъ «Юридическаго Обозрѣнія» въ четвертый годъ своего существованія. Въ настоящее время редакція заручилась сотрудничествомъ многихъ юристовъ, врачей и публицистовъ. Мы можемъ указать, какъ участвовать въ нашемъ журналѣ: К. Д. Андциферова, Д. З. Баградзе, Ф. А. Быкова, Ф. Б. Бакало, Кн. К. А. Бегутова, Г. Г. Гвиніева, А. А. Гребенщикова, С. I. Гулишамбарова, Н. А. Дингельштета, К. В. Долгова, Г. А. Джаншїева, Г. И. Еджутова, Д. И. Кишїани, Д. В. Квиркелїа, П. И. Ковалевскаго, П. М. Лебединскаго, Я. И. Лудмера, Н. Я. Николадзе, П. А. Опочинина, Д. П. Пурцеладзе, Я. И. Рашета, Н. П. Смитена, В. Д. Спасовича, А. В. Степанова, А. А. Фонъ-Ашеберга, В. А. Хлѣбникова, Н. А. Шаврова и др.

Въ распоряженіи редакціи имѣются статьи, какъ мѣстнаго кавказскаго, такъ и общаго интереса. Изъ числа ихъ предназначены въ печатанію въ 1884 году: матеріалы для новыхъ уложеній—Уголовнаго и Гражданскаго, о водовладѣніи на Кавказѣ и другихъ мѣстахъ по законамъ: царя Вахтанга, шарїату и др., о межеваніи, о пошлинахъ, о литературной и музыкальной собственности, о нефтяныхъ законахъ въ разныхъ странахъ, о колоніяхъ преступниковъ, о сельской адвокатурѣ, о безпріютныхъ дѣтяхъ, о формѣ суда присяжныхъ на Кавказѣ, о хизанахъ, о саношеняхъ, о древне-армянскомъ законодательствѣ (изслѣдованія Мхитара-Гоша), о мусульманскихъ законахъ на Кавказѣ, о древне-еврейскомъ законодательствѣ и пр.

УСЛОВІЯ ПОДПИСКИ:

Редакція и Администрація журнала (для прїема подписки, объявленій и розничной продажи)—Тифлисъ, Сололакская ул., д. вн. Меликова. Подпирная цѣна на журналъ, съ доставкой и пересылкою: на годъ—10 р.; на 6 мѣс.—6 р.; на 3 мѣс.—3 р. 20 в.; на 1 мѣс.—1 р. 25 в. Подписываться можно съ 1-го числа каждаго мѣсяца и не далѣе конца года. Разсрочка въ платежѣ денегъ допускается—для годовыхъ подписчиковъ: при подпискѣ 4 р., въ мартѣ и апрѣлѣ по 3 р., и для полугодовыхъ: при подпискѣ 3 р. и черезъ два мѣсяца еще 3 р. При меремѣнѣ адреса вносить 40 в. Объявленія, казенныя и частныя—срока петита 10 коп., 1/2 страницы 3 р. 25 в., цѣлая стран. 6 руб. 50 коп. Подписка и объявленія принимаются также въ Москвѣ и Петербургѣ, въ книжныхъ магазинахъ И. П. Анисимова. Отдѣльные №№ «Юрид. Обзор.» продаются по 25 коп. въ Тифлисъ, въ Центральной книжной торговлѣ и въ г. Кутаисѣ, въ книж. маг. Чиладзе. Статьи должны имѣть подпись и адресъ ихъ автора, для свѣдѣнїя редакціи, и могутъ подлежать передѣлкамъ и сокращеніямъ.—Статьи безъ означенія условій гонорара признаются бесплатными.—Обратная пересылка рукописей для редакціи не обязательна. При доставленіи въ редакцію «Юридическаго Обозрѣнія» экземпляры юридическаго сочиненія, о немъ будетъ данъ отчетъ и сдѣлана публикація. (8-7)